

ÎNTR-O ZI, CAPRA ÎI CHEAMĂ PE IEZI, CARE SE JUCAU PE AFARĂ, ȘI LE SPUNE:

– DRAGII MAMEI COPILAȘI! EU MĂ DUC ÎN PĂDURE DUPĂ MÂNCARE. VOI SĂ ÎNCUIAȚI UȘA DUPĂ CE PLEC EU ȘI SĂ NU DESCHIDEȚI NIMĂNUI! CÂND MĂ VOI ÎNTOARCE, VOI CÂNȚA AȘA: „TREI IEZI CUCUIEȚI, UȘA MAMEI DESCUIEȚI!”.

– DA, MAMĂ! AU SPUS IEZII ȘI, DUPĂ CE CAPRA A PLECAT, AU ȘI ÎNCUIAT UȘA.

DAR UNDEVA, ASCUNS PRINTRE COPACI, LUPUL, CUMĂTRUL CAPREI, TRĂGEA CU URECHEA. DE MULTĂ VREME ERA DUȘMANUL ACESTEIA ȘI ABIA AȘTEPTA UN PRILEJ SĂ-I FACĂ RĂU. VĂZÂND CĂ TOCMAI A PLECAT ÎN PĂDURE, ȘI-A SPUS, FRECÂNDU-ȘI LABELLE DE BUCURIE: – BUN! ACUM MI-E TIMPUL! ȘI S-A ÎNDREPTAT SPRE CĂSUȚĂ.

